

द्यूतस्थाने, पाशकाधारे फलके च । अक्षस्य रथचक्र
क्षुस्थानस्येव वाटः । मल्लभूमौ तत्र हि रथचक्रक्षु-
पांशुसदृशपांशुमत्त्वात् तत्सदृशत्वम् ।

अक्षविद् त्रि० अक्षं पाशकक्रोडां व्यवहारं वा वेत्ति विद-
क्विप् । अक्षविद्याभिज्ञे व्यवहाराभिज्ञे च अक्षवेत्तादयो
ऽप्यत्र । स्त्रियाम् अक्षवेत्त्री ।

अक्षविद्या स्त्री ईत० । पाशकादिद्युतविद्यायाम् ।

अक्षवृत्त न० अक्षं राशिचक्ररूपं वृत्तं वेष्टनाकारं कोण
शून्यं क्षेत्तम् । राशिचक्ररूपे वृत्तक्षेत्ते । अक्षे पाशक
क्रोडायां वृत्तः व्याघृतः ७त० । पाशकक्रोडासक्ते “यदक्ष-
वृत्तमत्र दत्तं न एतदिति” श्रुतिः । [द्युतक्रोडाकुशले ।

अक्षशौण्ड पु० अक्षेषु तत्क्रोडायां शौण्डः प्रवीणः ७त० ।

अक्षसूत्र न० अक्षस्य जपमालायाः सूत्रम् । जपमालाश्रय
साधने सूत्रे “साक्षसूत्रकमण्डलुरिति” पुराणम् ।

अक्षाग्रकीलक न० अक्षस्य रथनाभिसेतुस्याग्रनङ्गं कीलकम् ।
ईत० । चक्रनाभिसेताग्रप्रोते कीलके ।

अक्षानह् न० अक्षे चक्रे आनह्यते बध्यते आ+नह-
क्विप् । चक्रसंबद्धे काष्ठभेदे । “अक्षानहो नह्यतनोत
सौम्या” इति वेदः । [क्रोधे च । न० ब० । क्षमाशून्येति० ।

अक्षान्ति स्त्री० क्षम-क्षिन् विरोध्यर्थे न० त० । ईष्यायां,

अक्षारलवण त्रि० क्षारेण उपरन्वृत्तिकया निवृत्तं अण्
क्षारं कृत्तिमं लवणं न० त० । अक्षलिमलवणे “सुन्य-
क्षानि पयः सोमोमांसं यज्ञानुपाकृतम् । अक्षारलवणञ्चै-
वेति” मनुः । “चतुर्थकालमश्रीयादक्षारलवणं तथेति”

मनुः अक्षारलवणमक्षलिमलवणमिति प्राय० रघु० । क्षार-

लवणभिज्ञे सैन्धवलवणे न० । “नैतस्यां रात्रावन्नं

यचेयुश्चिरात्सक्षारलवणाद्भाशिनः सुहृद्दशरत्नं महा-

शुश्रुषिति, आश्वनायनगृह्यम् । अक्षारलक्षणं क्षार-

न्वृत्तिकादि-क्षतलवणभिन्नं सैन्धवं सम्भारि चेति शु०

रघु० । “गोक्षीरं गोघृतञ्चैव धान्यसुज्ञास्तिलायवाः । सासुद्रं

सैन्ध्रञ्चैव अक्षारलवणं क्षृतम्” इति स्मृत्युक्ते गोघृतादि-

द्रव्यगणे च ।

अक्षावपन न० अक्षान् पाशकान् आवपति क्षिपत्यस्मिन्

आ+वप-आधारे ल्युट् ईत० । पाशकपातनाधारे फलके ।

अक्षावली स्त्री ई० त० । जपसाधन-रुद्राक्षवीजावलौ जप-

मालायाम् “रक्षावलीमिवाक्षावलीं कण्ठेनोद्बहन्ती” तिकाद० ।

अक्षावाप त्रि० अक्षान् पाशकान् आवपति क्षिपति आ+

वप-अण् उप० सु० । द्यूतकारके, तदध्यक्षे च ।

अक्षि न० अश्रुते विषयान् अश-क्षि । नेत्रे, इन्द्रियमध्ये

तस्यैव विषयदेशं प्राप्य विषयग्राहकत्वं सर्ववादिसम्मतमन्ये-

षान्तु सर्वमते न तथात्वमतोऽस्य विषयव्यापकता । एतदन्त

बद्धग्रीहेः स्वाङ्गपरत्वे षजन्तता पद्माक्षः पद्माक्षी, अस्वाङ्ग-

परत्वे अजन्तता दीर्घाक्षा वेणुयष्टिः, अव्ययीभावे अजन्तता

प्रत्यक्षं समक्षमित्यादि तत्पुरुषे ऽस्वाङ्गपरत्वे ऽजन्तता गवाक्षः ।

इदञ्च शब्दादिषु वाह्येन्द्रियग्राह्यविशेषगुणेषु मध्ये

रूपस्यैव ग्राहकतया तैजसं नेत्रगोलके ऽधिष्ठितं किञ्चित्

वस्तु । तैजसत्वाच्चास्य स्वर्यादिकिरणवदाशुदूरपर्यान्ता-

नुधावनमागमनञ्च । तच्च परमाणुतुल्यमिति नैयायि-

दयः तदपेक्षया स्थूलमिति सांख्यादयः । उभयमते-

ऽपि न तस्य प्रत्यक्षयोग्यता । तदाधारगोलके द्वे वाह्ये

आन्तरणि च चत्वारि कोशवत् पटलानि, मांसादयः पञ्चांशाः,

पक्षादीनि पञ्च मण्डलानि षट् सन्धयश्च सन्ति । तद्विरणं

यथा “विद्याद्द्वद्वाङ्गुलबाहुल्यं स्वाङ्गुदोरसम्मितम् । द्वद्वाङ्गुलं

सर्वतः सार्द्धं भिषग्नयनवद्वुदम् ॥ सुवृत्तं गोस्तनाकारं

सर्वभूतगुणोद्भवम् । पलं भुवो, ऽग्नितो, रक्तं, वातात् कृष्णं,

सितं जलात् ॥ आकाशादश्रुमार्गाश्च जायन्ते नेत्रवुद्वुदे ।

दृष्टिञ्चात्र तथा वक्ष्ये यथावादीद्विशारदः ॥ नेत्रायामति-

भागस्त कृष्णमण्डलसुचरते । कृष्णात् सप्तमभिच्छन्ति दृष्टिं

दृष्टिविशारदाः ॥ मण्डलानि च सन्धीश्च पटलानि च

खोचने । यथाक्रमं विजानीयात् पञ्च षट् च षडेव च ॥

पक्ष्मवर्त्मश्चेतकृष्णदृष्टीनां (५) मण्डलानि तु । अनुपूर्वन्तु

तन्मध्याश्चत्वारोऽन्ये यथोत्तरम् ॥ पक्ष्मवर्त्मगतः सन्धिवर्त्म

शुक्लगतोऽपरः । शुक्लकृष्णगतस्त्वन्यः कृष्णदृष्टिगतोऽपरः ॥

ततः कनोनकगतः षष्ठ्यापाङ्गः स्मृतः । द्वे वर्त्मपटले

विद्याञ्चत्वार्यन्यानि चाक्षणि । जायते तिसिरं येषु

व्याधिः परमदारुणः । तेजोजलाश्रितं वाह्यं तेष्वन्यत्

प्रिथिताश्रितम् ॥ सेदस्तृतीयं पटलमाश्रितन्वक्षि चापरम् ।

पञ्चमांशसमं दृष्टेकृतेषां बाह्यल्लिष्यते इति शुश्रुते ॥

अक्षिक पु० अक्षाय चक्रायवयवाय हितम् ठन् । रज्जनद्रुमे

(आतद्रुच) । [तारायाञ्च ।

अक्षिकूटक न० अक्ष्णः कूट इव कन् । नेत्रगोलके नेत्र-

क्षिगत त्रि० अक्षिण गतः सर्वदाभावनावशादक्षरसन्नि-

क्षयोऽपि उपस्थित इव । द्वेष्ये शत्रौ नेत्रगोचरे च ।

“त्वयि किलाक्षिगते नयनैस्त्रिभिरिति नै० । [तुल्यत्वम् ।

अक्षितर न० अक्षीव तरति तृ-अच् । जले निर्मलत्वान्नेत्र

अक्षिभू स्त्री अक्ष्णः भूर्विषयः । चक्षुर्गोचरे प्रत्यक्षे, सत्ये